

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

ANUL 58 Seria II-a Nr. 389 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 8 iunie 1955

Oaspeți scumpi ne-au vizitat patria

Tovarășii Gh. Apostol, dr. Petru Groza, Gh. Gheorghiu-Dej, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin și A. I. Mikoiar pe aeroportul Băneasa.

Vestea cea mare s-a răspândit cu repeziciune făcând înconjurul Capitalei, apoi al întregii țări: delegația guvernamentală a U.R.S.S. care a luat parte la tratativele de la Belgrad, sosește în București!

Pe aeroportul Băneasa au venit în întâmpinarea delegației conducători ai Partidului Muncitoresc Român și ai guvernului Republicii Populare Române, conducători ai organizațiilor de masă și instituțiilor centrale, precum și membri ai corpului diplomatic. Sînt prezenți conducători ai poporului ungar — tovarășii Mátyás Rákosi, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, și András Hegedűs, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, precum și conducători ai poporului cehoslovac — tovarășii Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și Jiri Hendrich,

secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia — aflați în vizită prietenească în țara noastră. Avionul care aduce delegația sovietică aterizează. Din avion coboară tovarășii N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, și A. I. Mikoiar, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Oaspeții sovietici sînt salutați de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gheorghe Apostol, de membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., de tovarășii Mátyás Rákosi și András Hegedűs, Antonin Novotny și Jiri Hendrich.

Coloana de mașini deschise, în care se află delegația, se îndreaptă spre Piața Victoriei, unde a avut loc mitingul.

Piața Victoriei pare o mare

de oameni. S-au adunat peste 300.000 cetățeni ai Bucureștilui și din împrejurimi.

Mitingul a fost deschis de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Aplaudat și ovaționat îndelung de întreaga mulțime a luat cuvîntul tovarășul N. S. Hrușciov, care a transmis popoului român un cald salut frătesc. Toți cei prezenți au ascultat cu mare atenție cuvîntarea și și-au manifestat prin urale bucuria față de bunele rezultate ale tratativelor sovieto-iugoslave.

Duminică, 5 iunie, delegația guvernamentală a U.R.S.S. care a luat parte la tratativele de la Belgrad, a părăsit capitala țării noastre. De asemenea, au părăsit capitala noastră oaspeții maghiari și cehoslovaci.

Zilele cînd țara noastră s-a bucurat de oaspeți atât de dragi vor rămîne viu întipărite în mintea fiecărui om al muncii din R.P.R.

Să ne pregătim din timp pentru recoltare

În ultimele săptămîni vremea s-a încălzit, fapt care a ajutat semănăturilor să crească frumos, iar pe alocuri, unele dintre ele — cum sînt orzul, griul, etc. — să dea în spic. După părerea inginerilor agronomi, dacă vremea va fi senină și caldă, în cel mult 3—4 săptămîni, păioasele vor da în pîrgă. Așadar, pînă la recoltat nu ne-au rămas multe zile.

Din bătrîni se știe că seceratul și treieratul păioaselor la timp, este o treabă foarte însemnată. Griul bunăoară, neseccat în zilele cînd a dat în pîrgă, se răscoace, iar atunci cînd intră secerătoarea în lan, spicele se sparg, risipindu-și boabele prețioase. Pierderea a cîtorva boabe dintr-un spic pare la prima vedere a fi ceva lipsit de importanță. Dacă facem însă o mică socoteală, vedem că lucrurile nu stau tocmai așa. Bunăoară, dacă din fiecare spic se pierde numai un singur bob, din cauza întîrzierii seceratului, pe țară se poate ajunge la pierdere a multor sute de vagoane de griu, ceea ce păgubește pe fiecare țaran muncitor și întreaga economie națională. Întîrzierea recoltatului aduce însă, nu numai pierderi de boabe ci și o slăbire a calității grînelor.

Aceeași însemnatate ca și seceratul, o are treieratul la vremea potrivită.

Pentru a putea începe însă recoltatul cînd lanul a dat în pîrgă trebuie pregătite din timp mașinile și uneltele de care va fi nevoie la secerat, dezmiriștit și treierat. Fiecare să se îngrijească de pe acum de repararea uneltelor. Să nu ne amăgim cu gîndul că pînă la secerat mai sînt cîteva săptămîni. Prinși de multe alte treburi ce sînt de făcut acum în cîmp, fi-vadă, grădină sau vie, ne

putem trezi cu orzul sau griul tocmai bune de tăiat și legat în snopi, fără a fi însă pregătiți pentru aceste munci.

Un om chibzuit nu amînă treburile de azi pe mîine. El își va împărți în așa fel timpul încît toate să fie făcute la vremea lor, temeinic și nu de mintuială. Reparatul mașinilor și uneltelor agricole necesare pentru recoltat și treierat trebuie făcut în aceste zile.

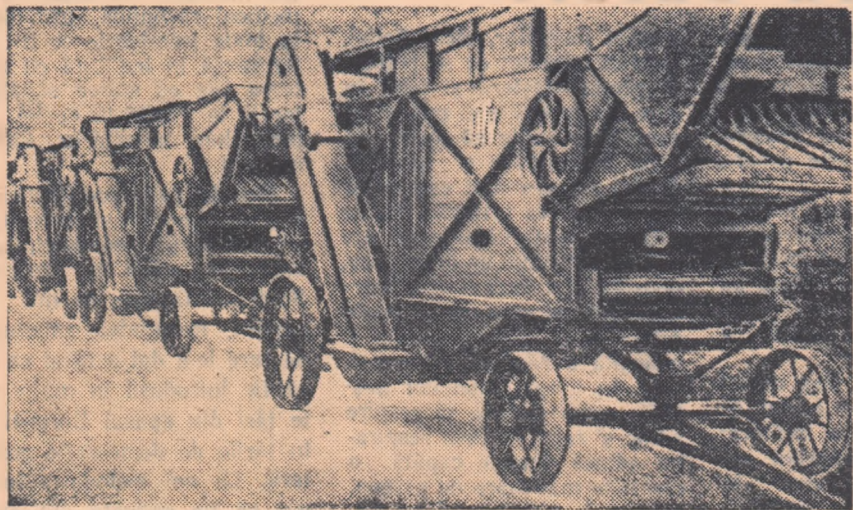
Timpul de recoltat va fi cu mult scurtat dacă tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-urilor vor lucra zi și noapte. Colectiviștii, țararii muncitori întovărășiți sau asociați trebuie să ia de pe acum legătura cu S.M.T.-ul care le va lucra, pentru a se înțelege asupra tuturor măsurilor ce vor fi luate.

Totodată, este bine ca de pe acum fiecare să vadă în ce măsură se poate întrajutoră, pentru recoltare, cu vecinul său sau cu alți oameni din sat. Pe la sfîrșitul lunii iunie și apoi în Iulie, treburile se vor înmulți: secerat, dezmiriștit, treierat, prășit, culesul fructelor, a legumelor și multe altele. Tocmai de aceea vitele și atelajele trebuie folosite din plin, ca nici o gospodărie să nu rămînă în urmă.

Orice țaran muncitor are datoria de cîntă să vegheze ca tractoarele și batozele ce aparțin chiaburilor, să fie reparate la timp, pentru ca să nu întîrzie recoltatul și treieratul.

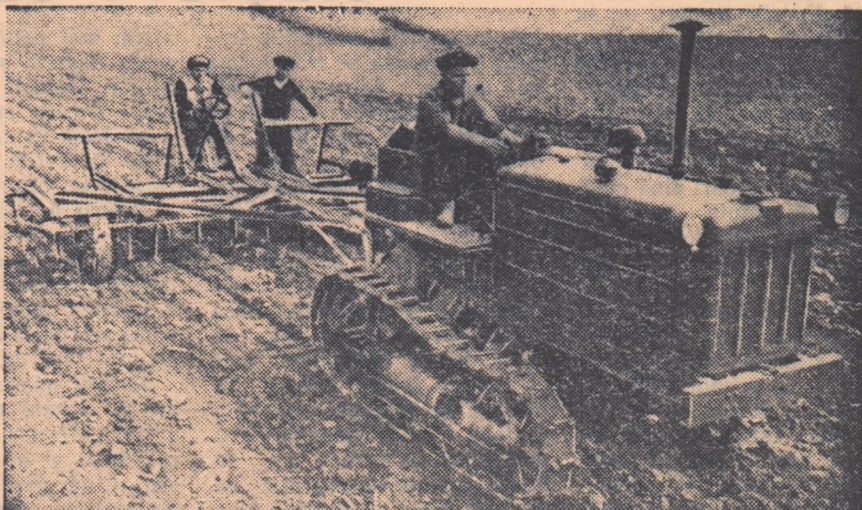
Cerealele sînt o bogăție de seamă a țării. Cereale mai multe înseamnă mai multă pîine, carne, lapte, ouă, etc., înseamnă o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate. Să ne pregătim deci din vreme pentru recoltare. Astfel, casa flecăruia va fi mai îmbelșugată, iar patria noastră dragă, Republica Populară Romînă va fi mai bogată și mai tare.

TEHNICA ÎNĂLȚĂ ÎN SPRIJINUL AGRICULTURII

În anii din urmă munca oamenilor muncii de pe ogoare a devenit mai ușoară și mai spornică, iar producția la hectar a plantelor agricole a crescut simțitor. Aceasta datorită faptului că statul, clasa muncitoare, au trimis și trimit spre sate nenumărate mașini agrare. Datorită acestui sprijin frățesc dat zi de zi, munca pe ogoarele patriei a fost și este tot mai ușurată de mașini.

În fotografia din stînga: batozele gata recepționate, au fost aduse pe rampa de încărcare a C.F.R. În curînd încă un lot de batoze vor

părăsi porțile uzinei „Tudor Vladimirescu” din București, spre a lua drumul stațiilor de mașini și tractoare, din diferite regiuni ale țării.

În fotografia din dreapta: pe tarlău de floarea soarelui — semănată în cuiburi așezate în pătrat — a gospodăriei agricole colective „Secerătorul” comuna Topalu, raionul Hirșova, regiunea Constanța, se execută prășitul mecanic cu prășitoarea trasă de un tractor al S.M.T. Horia.

Casa de cultură raională în sprijinul muncilor agricole

Încă de la înființarea sa, casa de cultură raională din Alexandria și-a făcut o preocupare de căpetenie din popularizarea metodelor agrotehnice înaintate și organizarea manifestărilor cultural-artistice în sprijinul ridicării producției la hectar. Ținând seama că raionul nostru este așezat în cîmpia Dunării, și are deci un specific pronunțat agricol, noi ne-am pus ca scop popularizarea măsurilor agrotehnice la porumb, grâu și bumbac, principalele culturi ale raionului nostru.

În anul trecut, ca urmare a aplicării regulilor agrotehnice, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, precum și unii țărani cu gospodării individuale au obținut recolte mari, nemaiîntlnite în trecut.

Un sprijin însemnat în lupta pentru recolte mari au dat și unitățile culturale din cuprinsul raionului. Amintim că în anii 1953—1954, în raionul Alexandria au funcționat 18 cercuri agrotehnice. În 1954—1955 numărul lor s-a ridicat la 24, cuprinzînd peste 800 țărani muncitori.

În primăvara acestui an, din cauza ploilor, campania însămînțării de primăvară și îngrijirea culturilor rămăseseră mult în urmă. Colegiul casei de cultură, analizînd această situație, a trecut la alcătuirea unui plan de muncă în care au fost prevăzute o serie de măsuri care să ajute la câștigarea timpului pierdut.

În afară de conferințele, convorbirile și discuțiile organizate începînd din luna martie și pînă la 20 mai, prin grija casei de cultură au fost organizate seri culturale, unde președintele sfatului popular orașenesc a prezentat dărl de seamă asupra mersului însămînțării. Cu acest prilej au fost populari-

I. Băluță
directorul casei de cultură
raionale-Alexandria

zați frunțașii și criticați cei delăsători. La serile de întîlniri cu frunțașii recoltelor bogate, țărani muncitori ca Frumosu Gheorghe și Stancu Dumitru au vorbit despre metodele lor de muncă și recoltele obținute la hectar. Tot în cadrul serilor culturale s-au purtat discuții între tehnicienii agronomi și țărani muncitori privind însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat, îngrijirea culturilor de toamnă și alte probleme.

Întotdeauna conferințele, serile culturale, precum și celelalte forme de activitate au fost urmate de programe artistice prezentate de brigada artistică de agitație și celelalte echipe artistice ale casei de cultură.

În cadrul casei de cultură a luat ființă și a funcționat neîntrerupt un cerc agrotehnic de cultură mari, frecventat de 25 țărani muncitori. La lecțiile predate de inginerii agronomi Borzeac Nicușor, Lesnic Simion, au fost folosite planșe, schițe, proiecții de diafilme legate de problemele discutate, pentru a face pe cursanții să înțeleagă mai temeinic cele ce li se preda. Odată cu primăvara, pe lotul experimental au fost însămînțate 2 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat, arătîndu-se în mod practic avantajele acestei metode.

Activitatea casei de cultură raionale din oraș a fost implicată cu îndrumarea metodică a căminelor culturale și colturilor roșii din cuprinsul raionului. În luna aprilie casa de cultură a dat ajutor secției culturale în organizarea

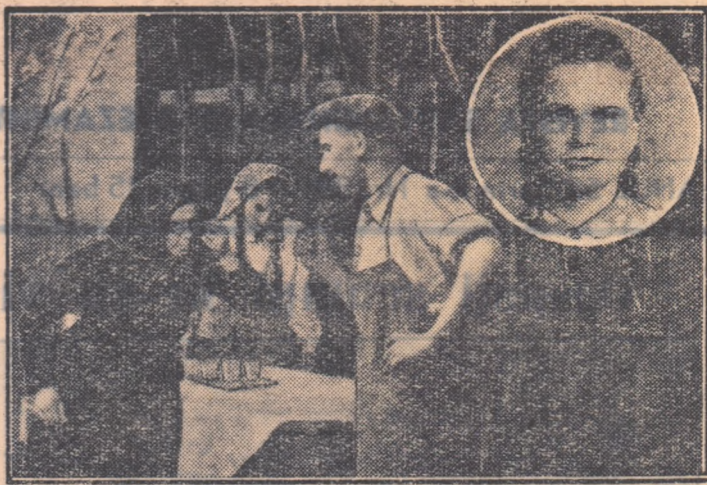
seminarului la care au participat directorii căminelor culturale, responsabili colturilor roșii, caselor de citit, bibliotecarii. Pentru a da mai multă viață colturilor roșii, încă în luna martie s-a organizat o consfătuire lărgită, unde s-a analizat situația muncii culturale din gospodăriile colective în lumina broșurii „Colțul roșu din gospodăria colectivă „Insurăței” regiunea Galați. Tot în această perioadă a avut loc o consfătuire cu responsabili artistici din cuprinsul raionului, arătîndu-li-se în mod practic cum trebuie dusă munca culturală în această perioadă și cum să fie întocmit un program artistic legat de muncile agricole. Formațiile artistice ale casei de cultură au prezentat la sate programe artistice pe tema muncilor agricole. Casa de cultură raională a sprijinit prin activul său formarea, în acest timp, a 5 brigăzi artistice de agitație în satele Bogdana, Voevoda, Spătărei, Drăgănești și Ulmeni.

În activitatea noastră s-au ivit și unele lipsuri. Astfel, nu am reușit să punem la punct biroul metodic al casei de cultură. Îndrumarea metodică a unităților culturale din raion a fost neîndeplătoare. Nu toți membrii colegiului casei de cultură au fost antrenați în muncă.

Prin activitatea sa de viitor, casa de cultură raională din Alexandria se va strădui să ducă o activitate și mai rodnică în sprijinul obținerii unor recolte tot mai ridicate la hectar de către toți țărani muncitori din cuprinsul raionului.

(Text prescurtat al informațiilor prezentate la consfătuirea de la Sighișoara).

Tinerii de la sate se pregătesc pentru Festival

Pe scenele căminelor culturale, echipele de artiști amatori de la sate își încearcă măestrta.

În fotografie: echipa de teatru a tinerilor din comuna Zizin, raionul Stalin, interpretează piesa „Zestrea Ilenuței”. Sus (în medalion) tinăra țărancă muncitoare Wilma Raab, care a jucat cu mult talent rolul unei bătrîne.

Cîteva fapte...

...Undeva în Dirza, raionul Răcari, mai vîrstnicii privesc nedumeriți către flăcăii și pionierii satului. Îi văd umblînd din curte în curte, adunînd ba un fier de plug de mult aruncat cine știe unde, ba o cormană ruptă, ba niscaiva piese de mașini vechi care zac de cine știe cît timp. Și tot așa vestesc cifrele că utemiștii și pionierii au adunat 1.000 kg. fier vechi. Cîte unelte folositoare se vor fabrica din el la uzină?

...E toiu! mării bălăli pentru belșugul recoltei. Peste bărgăganul Călărașilor unduiește miros înțepător de benzină și ulei de tractor. Brigada întâia de tractoriști de la S.M.T. Cuza Vodă, condusă de Marinache Scarlat, a chemat la întrecere socialistă în cinstea Festivalului toate brigăzile de tractoriști din raionul Călărași. La chemarea lui, brigada lui Mușat Vasile a și răspuns lucrînd 717 hantri în loc de 410 planificați.

...Abia întorși de la muncă, deși oboșiți, flăcăii și fetele merg care rizînd, care cîntînd, către căminul cultural. Aici îi așteaptă învățătorii, di-

rectorul căminului, profesorul de muzică. Treptat, tinerii se adună și tîrziu în noapte, pe ferestrele căminului cultural, odată cu lumina se revarsă cîntece și zgomot de dans, tulburînd tîhna nopților de primăvară. Cîntec și dans pînă tîrziu! Sînt 25 echipe de teatru și 12 brigăzi de agitație, pregătind peste 150 programe artistice pe cuprinsul raionului Răcari.

...În comuna Gh. Doja — Slobozia, au fost formate o echipă de volei, una de fotbal, două de oină și una de handbal feminin, în care participă 250 fete și flăcăi la concursurile în cinstea mării sărbători de la Varșovia.

...În comuna Frumușeni, flăcăii au ieșit în izlaz cu sape și furci, adunînd buruienile și mărăcinii. Se aud cîntece, glume și sape trîntite la rădăcina scaieților. În comuna Frumușeni, regiunea București, tinerii au efectuat 1.100 ore muncă-voluntară pentru curățirea izlazului.

Ce să citim:

„AGRONOMUL”
de Z. Hiren

(Editura Cartea Rusă)

Povestirea lui Z. Hiren prezintă aspecte din viața satului sovietic. Eroul povestirii, agronomul Tișcenko, per-

severent om de știință, se dovedește un minunat președinte de colhoz. Astfel în scurtă vreme el face din colhozul „Kalinin” năpăstuit de pagube imense pricinuite de grindină, un colhoz milionar. La aceasta contribuie și sprijinul dat cu toată puterea,

priceperea și însuflețirea de toți colhoznicii printre care și de bătrînul Anton Peter cel atît de neîncrăzător la început.

Povestirea „Agronomul” a apărut în numărul 25 al colecției populare „Lectura”.

Statul medicului

Naștere fără dureri

Naștere fără dureri! Iată cuvinte care pînă de curînd au fost pînă de necrezut pentru orice femeie. Mulți au susținut că durerile nașterii nu se pot înlătura. Femeia se chină la naștere, pe de o parte din cauza durerilor pe care le simte și pe de altă parte din cauza fricii pe care o are de naștere. Au trebuit să treacă multe veacuri pînă cînd oamenii de știință înaintați au reușit să dovedească că femeia poate naște fără dureri.

Ca să înțelegem cum se poate realiza acest lucru trebuie să știm ce sînt durerile nașterii și în primul rînd ce este aceea o durere.

Durerea este produsă de strivirea sau întinderea unor țesuturi nervoase din organism. Durerea apare însă abia atunci cînd curentul nervos care poartă senzația de durere ajunge la scoarța creierului care este sediul întregii vieți sufletești a omu-

lui. În scoarța creierului senzația dureroasă se transformă în durere. Acest fenomen care se întîmplă în scoarța se datorește mai ales fricii. Să dăm un exemplu în care să se vadă cît de important este rolul creierului în stabilirea senzației de durere: o femeie se taie la deget în timp ce lucrează în bucătărie. Ce simte ea? O durere nu prea puternică; nu țipă, nu se vaită. Să ne închipuim însă că aceeași femeie trebuie să meargă la dispensar ca să i se facă o mică operație la o umflătură pe care o are la deget. Înainte de operație ea va avea destul timp să-și facă tot felul de gînduri și va începe să se teamă. Iar la medic poate că va și țipa.

Același lucru se întîmplă și cu durerea de naștere. Curentul nervos dureros merge de-a lungul nervilor spre scoarța creierului mare. Durerile de naștere vor fi cu atît mai mari și mai chinătoare cu cît femeia este mai spe-

riată, mai neliniștită în privința nașterii și a soartei copilului. Dovadă este faptul că toate femeile curajoase care n-au frică în timpul nașterii, nasc cu dureri foarte ușoare, fără a se vaita.

Pentru a înlătura această teamă care mărește durerea de naștere, deci pentru a micșora durerea, oamenii de știință au descoperit metoda așa zisă psiho-profilactică, adică a nașterii fără dureri.

Metoda nașterii fără dureri are în primul rînd rostul de a liniști femeia prin înlăturarea fricii și a gîndurilor negre. Cînd gravida vine în maternitate pentru pregătirea psiho-profilactică, medicul o examinează cu atenție, se interesează îndeaproape de cauza îngrijorărilor ei în legătură cu nașterea sau viitorul copil, și le înlătură arătînd gravidei explicația științifică a fricii ei. De asemenea, li se explică gravidelor întregul mecanism al nașterii: cum începe nașterea, meca-

nismul muncilor, etc. Astfel, gravida află tot ce se petrece în timpul nașterii și felul în care, cu propriile ei puteri și cunoștințe poate să ajute la buna desfășurare a nașterii. Atunci ei nu-i mai este frică de ce i se va întîmpla. Ea se află în situația călătorului care are de străbătut un drum greu, oboșitor, dar care îi este binecunoscut, pe care nu se poate rătăci și la capătul căruia îl așteaptă o răsplătă binemeritată. În timpul muncilor nașterii mama trebuie să respire adînc și regulat. Prin respirația adîncă singele capătă o cantitate mai mare de oxigen, ajutînd la potolirea durerilor. De asemenea, trebuie să frecționeze ușor părțile dureroase.

Gravidele care au urmat pregătirea psiho-profilactică vin la naștere încrezătoare, iar în timpul nașterii sînt liniștite, disciplinate, ascultă sfaturile medicului și le aplică întocmai.

Pregătirea gravidelor în vederea nașterii fără dureri începe cu o lună de zile înainte nașterii. În acest timp medicul răspunde gravidelor la toate întrebările ce le interesează în legătură cu nașterea sau cu starea sănătății lor și le învață în ce fel își pot calma durerile în timpul nașterii.

Metoda psiho-profilactică a fost descoperită și dezvoltată de învățații sovietici, iar astăzi se aplică în Uniunea Sovietică la sute de mii de nașteri. Rezultatele minunate pe care le-a dat a făcut ca ea să fie introdusă în multe alte țări din apusul Europei și în țările de democrație populară. La noi metoda a început să fie aplicată din anul 1953 la maternitatea Polizu și la maternitatea Giulești din București și în alte cîteva maternități din provincie.

În anul viitor această metodă de calmare a durerilor de naștere va fi răspîndită în toate maternitățile din țară și la casele de naștere de la sate,

PORUMBUL O MARE BOGĂȚIE A ȚĂRII!

Răspunzând chemării partidului, oamenii muncii de la sate au semănat în acest an suprafețe mai mari cu porumb decât cele din anul trecut.

Porumbul este prețios atât ca aliment, cât și ca materie primă în industrie și ca nutreț pentru animale. Tocmai de aceea obținerea unor recolte de cel puțin 2.000 kg. porumb la fiecare hectar, are o mare însemnătate pentru economia națională.

Lucrări ce sporesc recolta

Alături de arătura adâncă de toamnă, prășitul este lucrarea cea mai importantă în cultura porumbului. Prășila la timp, ori de câte ori este nevoie, ajută la păstrarea apei din pământ, apă de care are nevoie porumbul mai ales în lunile de vară, în timpul legatului, când sînt mai puține ploii. Prin prășit însă se distrug și buruienile, și astfel porumbul nu mai împarte cu nimene nici apa și nici substanțele hrănitoare din pământ.

Practica frunțașilor în cultura porumbului și cercetările oamenilor de știință din țara noastră arată că pentru a se obține recolte mari de porumb la hectar, culturile de porumb au nevoie de cel puțin trei prășile.

Prima prășilă se face atunci cînd plantele au 3—4 frunzulițe. Această prășilă se execută la adîncimea de 8—10 cm., pentru a afîna solul mai bine.

Următoarele prășile se dau ori de câte ori este nevoie, adică atunci cînd terenul prinde scoarță la suprafață sau cresc buruieni în număr mare. Aceste prășile se execută mai la suprafață pentru a nu vătăma rădăcinile plantelor crescute.

Prășitul la timp al porumbului are o mare însemnătate. Orice întîrziere a prășitului duce la pierderi de recoltă. Atunci cînd solul a prins la suprafață o coajă în urma unei ploii căzute sau cînd au apărut buruieni, neîntîrziat trebuie să trecem la executarea prășitului. În această privință experiența frunțașilor în cultura porumbului este deosebit de grăitoare. Iată, de exemplu:

Țăranul muncitor Vasile Florea din comuna Bosia, raionul Iași, a făcut anul trecut trei prășile la porumb, obținînd aproape 6.000 kg. știuleți

Țăranii muncitori Gheorghe Ailiei și Vasile Constantin, vecinii lui Vasile Florea, făcînd mai puține prășile și cu mare întîrziere, au obținut sub. 1.000 kg. știuleți

Cu 5.000 kg. știuleți mai puțin la hectar! De ce? Pentru că întîrziînd prășitul, apa s-a evaporat, pămîntul s-a uscat, iar porumbul ca orice plantă, dacă nu are umezeală, nu poate nici crește și nici lega. Ba mai mult. Puțina apă care mai rămăsese în pămînt era furată de sumedenia de buruieni ce năpădiseră lanul.

Așadar, dacă vrem să obținem o recoltă mare de porumb la hectar trebuie să dăm prețuirea cuvenită prășitului.

Lanurile de porumb trebuie prășite la timpul potrivit, ori de câte ori este nevoie.

Porumbul de nutreț PLANTĂ BUNĂ

1800 Kg. + 3500 Kg.

PORUMB BOABE COCENI dau

O CANTITATE DE NUTREȚ EGALĂ CU :

9200 Kg. FÎN NATURAL 6100 Kg. FÎN LUCERNĂ 2300 Kg. OVĂZ BOABE PLUS 4500 Kg. PAIE 26000 Kg. SFECLĂ NUTREȚ

Foloasele prășitului mecanic

Prășitul este o lucrare care cere multe brațe de muncă, și aceasta tocmai în timpul cînd muncile agricole se aglomerează. Un om prășește cu sapa într-o zi, cel mult 12 ari, iar pentru a prăși un hectar într-o zi este nevoie de 8—9 oameni. În schimb, prășitul executat cu cultivatoarele sau prășitorile trase de tractoare sau animale se efectuează într-un timp scurt și la un nivel agronomic superior. Spre a putea prăși mecanic, țăranii muncitori pot să închirieze prășitori cu tracțiune animală de la cooperative sau — așa cum au făcut mulți țărani muncitori anul trecut — să-și transforme raritele în prășitori.

Prășitul mecanic și îndeosebi cel făcut cu tractoarele S.M.T.-ului este avantajos din toate punctele de vedere pentru gospodăriile țărănești.

Iată un exemplu:

Gospodăria colectivă „8 Mai” din comuna Cobadin, regiunea Constanța, a prășit anul trecut cu ajutorul S.M.T. 210 hectare cu porumb, iar 134 hectare au fost prășite cu mijloacele gospodăriei. De pe suprafața prășită mecanic, cu tractoarele S.M.T., colectivității au strîns o recoltă de 2.150 kg. porumb la hectar, iar de pe cealaltă suprafață numai 1.430 kg. Pentru fiecare hectar de prășit, gospodăria colectivă a avut de plătit S.M.T.-ului numai 12 kg. porumb. În timp ce fiecare prășilă mecanică a adus un spor de recoltă de 200—300 kg. porumb la hectar. În afară de aceasta, gospodăria colectivă a realizat o economie de 4.000 zile-muncă, care au putut fi folosite la plivitul păioaselor, lucrările de construcție a unui grajd și altele.

În acest an porumbul însămînțat în cuiburi așezate în pătrat ocupă suprafețe mult mai mari față de anul trecut. Porumbul însămînțat astfel se poate prăși mecanic în ambele direcții, făcîndu-se mari economii de brațe de muncă.

Rărișatul păgubește

Executarea lucrărilor de întreținere a porumbului cu ajutorul rareții nu numai că nu folosește la nimic, dar dăunează culturii. Trecînd cu rareța printre plantele de porumb se fac niște sanțuri adînci de 20—30 cm. și late de 30—40 cm. În acest fel suprafața de evaporare a solului este mai mare și apa adunată din ploii se pierde datorită vîntului și căldurilor mari din timpul verii. Acest neajuns pe care îl dă rareța aduce după sine și altele. Astfel, prin pierderea umezelii, hrana din pămînt nu poate să mai ajungă la rădăcinile plantelor și de aici în plantă, deoarece lipsește apa. În acest caz plantele nu mai pot crește normal, rămîn nedezvoltate, iar producția va fi de asemeni mică și de proastă calitate.

Apoi prin folosirea rareții care merge prin pămînt la mare adîncime, se taie o mare parte din rădăcinile plantelor care au de suferit mult pînă ce izbutesc să se refacă. Atunci cînd plantele sînt atinse rău și timpul este secetos, ele nu-și mai pot reface rădăcinile, se vestejesc și se usucă, făcînd să scadă simțitor producția.

În industrie din

100 Kg. PORUMB

SE POATE OBTINE :

55 Kg. AMIDON SAU 35 Kg. SPIRT SAU 60 Kg. GLUCOZĂ SAU 3 Kg. ULEI

100 Kg. PORUMB POATE DA 25 Kg. SLĂNINĂ

IAR FOLOSIT ÎN HRANA PORCILOR

CIFRE GRĂITOARE

• Intovărășirea agricolă „Izbînda” din satul Ulești, raionul Urziceni, regiunea Ploiești, lucrînd pămîntul cu tractoarele S.M.T. și executînd trei prășile la porumb cu prășitorile, completate cu sapa de mină, fără a face mușuroaie, a obținut de pe o suprafață de 18 ha. o producție medie de 6.300 kg. boabe la ha.

• Țăranul muncitor Constantin Marcu din comuna Ciocănești, raionul Călărași, regiunea București, prășind porumbul de patru ori cu prășitoarea, a obținut anul trecut 3.800 kg. boabe la ha. în timp ce unii vecini ai săi, care au prășit de mai puține ori, mușuroind și rărișînd, au obținut cîte 1000—1500 kg. boabe la hectar, adică cu 2.300—2.800 kg. boabe mai puțin la hectar.

ALBINA

PĂMÎNT DESTELENIT

Iscoditor, de parcă ar fi vrut să cîntărească puterea lui Davidov, Șalii îl măsură din creștet pînă-n tălpi și vorbea tăragănat.

— Ține-te flăcăule! Am să-ți spun vorbe supărătoare... N-aș vrea, dar n-am încotro. Mi-e teamă că alții n-ar îndrăzni să-ți spună asemenea vorbe.

— Dă-i drumul, dă-i drumul — îl încurajă Davidov, presimțind în adîncul sufletului că discuția nu va fi pentru dînsul dintre cele plăcute și temîndu-se mai mult ca de orice că Șalii va aduce vorba despre legăturile lui cu Lușca. Dar în ciuda așteptărilor lui, acesta începu să vorbească la început despre altceva:

— Cînd se uită omul la tine — pari un adevărat președinte, dar dacă te zgîndără omul ceva mai adînc, vede că tu nu ești în colhoz un președinte, ci unul din ăia care umblă de colo-colo, cum s-ar spune.

— Asta-i frumos! spuse cu o veselie cam silită Davidov.

— Nu e chiar așa de frumos — continuă morocănos Șalii. Nu e nimic frumos în toate astea, și-o spun ca s-o știi. Tu te bagi și sub secerătoare, controlezi așa cum îi șade bine unui bun gospodar și pe cîmp îți petreci timpul și ari singur, dar din ceea ce se face la tine la conducere, nu vezi și nu știi nici pe dracu. Ai face mai bine să umblî mai puțin pe cîmp te'leu Tănase și să stai mai mult aici în sat. Și treaba ar merge mai bine. Dar tu ești și cu aratul, și fierar, într-un cuvînt cum se spune „fată la toate”. Și toată gospodăria în locul tău o învîrtește Ostrovnov. Ți-a scăpat puterea din mîna, iar Ostrovnov a ridicat-o...

— Dă-i drumul mai departe — spuse sec. Davidov. — Dă-i drumul, nu te sfii!

— Pot să-ți spun și mai departe — răspunse bucuros Șalii. Se rezemă de secerătoare, cu un gest îl pofti pe Davidov să se rezeme și el și, observînd în ușa fierăriei băiețandru care îl ajuta la nicovală și care trăgea cu urechea, bătu din picior și răcni cu putere:

— Ho, diavole! N-ai de lucru? Tot ai trage cu urechea, fiu de scroafă! Cînd oi scoate cureaua și ți-oi trage vreo cîteva, ca la fasole, atunci ai să-ți bagi mințile în cap! O să ți se astupe urechile. Ei, ce zici, ce flăcăiandru neastîmpărat...

Un adolescent, cu fața tuciuire și ochii scăpărători și veseli, țîșni ca un șoricel în fundul întunecat al fierăriei și de îndată, de acolo se auzi suflarea răgușită a foalelor și se zări flacăra purpurie pe nicovală. Iar Șalii, zîmbind acum cu bunățate, spuse:

— Il învăț pe un orfan meseria de fierar. Nici unul dintre diavolii aceia de flăcăi în toată firea nu vor să se apuce de fierărie. Tare i-a mai răsfățat puterea sovietică! Toți vor să ajungă care doctor, care agronom, care inginer și cînd ne-om duce noi, bătrînii, de pe lumea asta, cine va mai pingeli cizmele oamenilor, cine va coase pantalonii, cine va potcovi caii?

de MIHAIL ȘOLOHOV — Fragment din volumul II —

Romanul „Pămînt destelenit” a cărui primă parte a fost tradusă în limba română, povestește despre începuturile colectivizării în Uniunea Sovietică. Cu cită putere, cu cită pricepere ne arată în această carte scriitorul Mihail Șolohov, toate frămîntările, toată lupta din acea vreme! În volumul al II-lea din care publicăm acum un fragment în paginile revistei noastre, Mihail Șolohov continuă să povestească despre soarta eroilor pe care i-am cunoscut în primul volum.

În fragmentul de mai jos, se povestește cum bătrînul fierar Șalii, un om cinstit și devotat Puterii Sovietice, îl critică pe Davidov, președintele colhozului, pentru că acesta în ultimul timp a scăpat din mîna frînele conducerii și chiaburii încep să uneltească purînd la cale tot soiul de ticăloșii.

Și Davidov își dă seama că Șalii are dreptate...

Și la mine se întîmplă același lucru: pe niciunul nu-l pot momi în fierărie, fiecare fuge de treaba asta ca dracul de tămîie. Ce să-i faci, a trebuit să-l iau pe Vaniatka ăsta. E priceput drăcușorul, dar cîte nu pătinesc din pricina lui! Nici eu nu mai știu. Ba vara își bagă nasul într-o grădină străină și eu răspund pentru bazaconiile lui, ba lasă fierăria și se duce la pescuit, ba-i mai trăznesc cîte altele prin mîinte, niște năzbîtii din care nu te alegi cu nici un folos. Mătuși-sa bună, la care trăiește, n-o scoate

leaua. Înțeleg că primăvara trebuie să fii la arat în mijlocul oamenilor, să le dai o pildă de felul în care trebuie lucrat într-o gospodărie comună, să înveți tu singur să ari, fiindcă asta nu e o treabă care să-i strice unui președinte de colhoz. Acum însă de ce te mai bălăngăni acolo pe cîmp, asta n-o pot pricepe nici în ruptul capului. Oare la uzina la care ai lucrat tu, directorul stătea zile întregi lîngă strung? Parcă nu-mi vine a crede!

Șalii mai vorbea multă vreme despre treburile care nu mergeau bine

la capăt cu el și eu trebuie să trag și să rabd toate ponoasele de pe urma lui. De înjurat, îl pot înjura. Atîta însă. De bătut nu mi se ridică mîna să bat un orfan. Asta-i flăcăule. Grea treabă să înveți copiii străini și mai cu seamă orfani. Pot spune însă că la viața mea, din vreo zece orfani ca ăsta, am făcut potcovari în lege. Și acum, la Tubiansk și la Voișkovo, și în alte sate, lucrează prin fierării potcovari crescuți și învățați de mine, iar unul dintre ei lucrează chiar la Rostov, în uzină. Nu e glumă flăcăule! Și tu ai lucrat în uzină și știi că acolo nu e primit orice tîrîie brîu. Mă mîndresc cu gîndul că deși o să mor, în lumea largă vor rămîne mulți urmași ai meseriei mele. Bine vorbesc?

— Hai să vorbim despre treabă. Ce păcate mai găsești în munca mea?

— Ai un singur păcat: tu, numai la ședințe ești președinte, iar în munca de toate zilele, președintele e Ostrovnov. Aici e toată be-

Iar Șalii privea cu atenție undeva sub picioarele sale, de parcă de ceea ce avea să vadă acolo atîrna răspunsul său. După o tăcere îndelungată întrebă:

— Ai cerut tu, primăvara în ședință ca Atamanciukov să fie scos din colhoz?

— Am pus această problemă. Și ce-i cu asta?

— L-au scos?

— Nu. Păcat însă, ar fi trebuit scos.

— Păcat, nepăcat, nu aici e toată buba...

— Dar unde?

— Adu-ți aminte cine era împotriva scoaterii lui? Nu ții mîinte? Ei bine, o să-ți amintesc eu: și Ostrovnov, și Afonka magazionerul, și Liușnea, și încă vreo douăzeci de oameni. Tocmai ei au fost aceia care au doborît în ședință sfatul tău bun, au întors poporul împotriva ta. Care va să zică Ostrovnov nu lucrează de unul singur. Înțelegi cum vine treaba?

— Mai departe.

— Se poate și mai departe. La ce mai întreb de ce nu vorbesc în ședințe? O să vorbesc odată, de două ori, iar pentru a treia oară n-am să mai vin să vorbesc: o să mă pocnescă în fierăria asta, cu aceeași bucată de fier pe care acum nu de mult o încălzeam în foc și pe care o dichiseam cu mîinile mele, și s-a terminat cu vorbitul meu în ședințe. Nu, flăcăule, am îmbătrînit ca să vorbesc, vorbiți voi singuri, iar eu vreau să mai simt mirosul scoriei în fierărie...

— Tu, tată, vezi cu ochi prea mari primejdia. Asta-i limpede ca lumina zilei — zise cu îndoielă Davidov, stăpînit încă întrutotul de cele ce abia i le povestise fierarul.

Acesta însă îl privi atent pe Davidov cu ochii săi negri și bulbucați, clipind batjocoritor.

— Poate că așa, bătrînește, cum nu prea văd bine, fac din țîțar armăsar, așa cum spui tu, dar tu, flăcăule, nu vezi de loc toate aceste primejdii care se trag de la ei. Neastîmpărul tău tîneresc te-a orbit de tot, și-o spun ca să știi.

Davidov nu spuse nimic. Acum era rîndul lui să rămîna pe gînduri și el stătu multă vreme gînditor; de data aceasta nu Șalii, ci el învîrtea între degete nu un fir de iarbă, ci un șurubaș ruginit pe care îl ridicase de jos...

Mulți oameni simt această nevoie inexplicabilă de a învîrte sau de a mototoli în mîna, în clipe de gîndire, primul obiect care le cade sub ochi...

Soarele trecuse de mult de amiază. Umbrele se mutară dintr-o parte în alta și razele fierbinți ale soarelui căzînd oblic, încălzeau acoperișul strîmb, acoperit cu pămînt și năpădit de buruieni al fierăriei, secerătorile care se aflau în apropiere, iarba prăfuită din marginea drumului. Deasupra lui Gremeacii Log se revărsa o liniște apăsătoare de amiază: obloanele caselor erau trase; pe străzi nici țîpenie; chiar și vițeii care de dimineață rătăceau fără rost pe ulicioare, coborîseră spre rîu, ascunzîndu-se la umbra deasă a sălciilor.

Iar Davidov și Șalii tot mai stăteau acolo, în arșița zilei.

(Urmare în numerele viitoare)

În romînește
M. DJENTEMIROV

Pentru ca viața să fie tot mai frumoasă

Uneori, fetele îmi spun:
—Tu, Nadejda, pe semne că ai un secret al tău, știi cum trebuie să te porți cu vacile. Nu degeaba îți dau ele atita lapte!...

Cînd le aud spunînd așa, zău că-mi vine a ride. La drept vorbind, am un secret, dar... pe care-l știe toată lumea! Cite odată răspund foarte serios: Așa e, am un secret și-l port, uități-vă aici, în inima mea... Pot să vă spun însă și vouă despre ce este vorba: lucrul cel mai de seamă în secretul meu este dragostea pentru muncă! Restul vine de la sine!...

Și acum, fiindcă veni vorba, aș vrea să spun că-ți poți iubi munca în mai multe feluri. Sînt unii care nu fac decît să viseze în munca lor. Adică să-și facă tot soiul de vise, care de care mai frumoase. Și în visele lor ei văd cum se depășesc planurile, cum vacile pe care le îngrijesc dau atita lapte că ajung vestite în lumea întregă, cum toate treburile merg strună. Alții, pe lângă că visează, mai fac și treabă. Păcat numai că dragostea aceasta față de lucru la ei nu ține prea multă vreme. Eu aș zice că dacă omul se îngrijește într-adevăr

de ceva nu se poate să aibă chef de lucru numai vreo lună de zile. Știi asta chiar din experiența mea, din viața de toate zilele a colhozuilor noștri. La noi, în colhozul „Bolșevic” fiecare colhoznic caută să îmbunătățească tot mai mult gospodăria noastră.

NADEJDA REVA
Erou al Muncii Socialiste

De aceea, din an în an noi ne îmbunătățim munca, învățăm de la alții, ne însușim experiența înaintaților.

Mai an, colhozul nostru a avut un venit de aproape două milioane de ruble. Bine înțeles că și eu cu prietenele mele am dat o mîna de ajutor. Noi, mulgătoarele, am muls de la fiecare vacă în medie cîte 3.064 litri de lapte. Iar Evdochia Kiricenco, depu-

tat al Sovietului Suprem al U.R.S.S., de la care am învățat meseria, a căpătat de la fiecare vacă îngrijită de ea cîte 7.585 litri de lapte!

Sigur că toate acestea nu se fac chiar așa de ușor. Cînd am început să lucrez la fermă, după cîteva zile am văzut că nu am experiență și că nu știu aproape nimic. În 1948 am muls cîte 1.053 litri de lapte de la fiecare vacă.

Tare prost mă simțeam atunci cînd dădeam ochii cu tovarășele mele de muncă: făgăduisem doar să dau mult mai mult. Și atunci m-am pus pe învățat, am început să deprind experiența altor mulgătoare. Și iată rezultatul — anul trecut am muls de la fiecare vacă cîte 7.302 litri de lapte!

Am spus, nu de mult, că împreună cu tovarășele mele vom face treabă și mai bună. Dacă am spus o vorbă, așa rămîne! Noi vom face tot ce ne stă în putere pentru ca oamenii sovietici să aibe alimente tot mai multe și mai bune, pentru ca viața poporului nostru să fie tot mai frumoasă!

(„*Molodoi colhoznic*”
Nr. 5/1954)

Cum lucrează echipa pe cîmpul de sfeclă

Ce povestește N. I. Vorobiova, șefa de echipă în colhozul „Krupskaia”, raionul Kaganovici, (R. S. S. Kirghiză)

O mare parte din lucrările cu volum mare de muncă de pe plantația noastră de sfeclă sînt executate de mecanizatori. Tractoriștii fac arătura adîncă de toamnă, primăvara prășesc cu cultivatorul și grăpează pămîntul, apoi îl însămîntează, iar peste vară mențin cu ajutorul cultivatoarelor spațiile dintre rînduri în stare afinată. Și noi, la rîndul nostru, ne dăm toată silința să creăm condiții cît mai prielnice pentru dezvoltarea plantelor.

Iată, bunăoară, cum îngrijim cultura sfeclii de zahăr în perioada ei de vegetație. Răritul împreună cu afinatul și cu plivitul, le facem deobicei în 10-12 zile. Dacă se întîrzie răritul, plantele încep să-și facă umbră una alteia, cozile frunzelor se întind prea mult, frunzele cresc mici și slabe, de un verde deschis, iar cozile lor se împletesc între ele. Asemenea plante se dezvoltă foarte încet, ceea ce face să scadă recolta și procentul de zahăr din rădăcini.

În timpul răritului avem grijă ca plantele să aibă o desime uniformă, lăsînd între ele un interval de 16-18 cm. În locurile unde plantele au răsărit rar, punem alte semințe înmuiate. După rărit facem cel de-al doilea pliv și un control. Plantele de prisos le îndepărtăm sau le răsădim în locurile rărite. După toate aceste operații rămîn pe un hectar 110-120.000 plante. Această desime asigură o recoltă înaltă, firește dacă nu se slăbește ritmul lucrărilor de întreținere pînă la recoltare.

În tot cursul verii întreținem solul în stare afinată și curată. Anul trecut, de pildă, am afinat solul în rînduri și am plivit buruienile de opt ori, iar tractoriștii au făcut tot atîtea prașile, de fiecare

dată la o adîncime mai mare.

Dacă vedem omizi pe sfeclă, pulverizăm plantația cu praf D.D.T. sau hexacloran (40—50 kg. la hectar) cu pulverizatoarele purtate în spate. În locul pulverizatoarelor folosim uneori săculețe de tifon legînd de o prăjină lungă și subțire 8-10 săculețe, două lucrătoare apucă prăjina de cele două capete și se deplasează pe plantație scuturînd prăjina. Impotriva pu-recelui de sfeclă folosim praf D.D.T. (13-15 kg. la hectar), hexacloran (12-15 kg.) sau un amestec din 4 kg. verde de Paris și 6 kg. var. Adeseori, în iulie sau în august, aș pare pe frunzele sfeclii de zahăr o depunere cenușie — așa zisa rouă făinoasă. Pentru a preveni o îmbolnăvire, pulverizăm sfeclă cu un praf de pucioasă pisată (12-15 kg. la hectar) cu ajutorul aviației.

Udăm sfeclă lăsînd apa să curgă pe brazde adînci, încet și într-un șuvoi mic. Numai astfel de udătură îngăduie să se umezească adînc și uniform toată tarlaua. Lucrările urmăresc curenții de apă și nu-l lasă să străice creștele brazdelor. Numărul udăturilor depinde de nevoile de apă ale plantelor. În sectoarele cu ape subterane apropiate udăm semănăturile de 3—4 ori pe vară, iar în zona superioară, unde apele subterane se află la adîncime, udăm semănăturile de 6-9 ori. Cu 7-10 zile înainte de dezgropat facem ultima udătură. Aceasta este deosebit de necesară în zona superioară, unde din pricina umezelii insuficiente din sol rădăcinile sfeclii nestrînse se vestejesc repede.

În acest an echipa noastră și-a luat angajamentul să obțină la fiecare hectar cîte 60.000 kg. sfeclă și noi ne vom da silința să ne îndeplinim acest angajament.

Scurte știri din Țara Sovietică

CUM ÎȘI VOR PETRECE VARA COPIII DIN TURCMENIA

A cum cîteva zile în minunata vale de munte Firiuza din Kopet-Daga (Turcmenia) s-a deschis o tabără de pionieri pentru copiii feroviarilor. În timpul verii își vor petrece aici vacanța mai mult de 1.100 de școlari din toate localitățile așezate de-a lungul căii ferate Așhabad.

De asemeni, zeci de mii de elevi din Turcmenia se vor odihni în cursul acestei veri în taberele de pionieri situate în apropierea orașelor Așhabad, Mara, Ciardjou, precum și ale altor orașe din republică. Pentru elevii școlilor sătești s-au

deschis 62 tabere pionerești intercolhoznice.

COMBINELE AU IEȘIT PE OGOARE
Anul acesta, mai devreme ca în anul trecut, în Azerbaidjan a început recoltarea cerealelor. Pe ogoarele raionului Astrahan-Bazar au ieșit peste 90 de combine. În colhozurile Stalin, Azi-Aslanov, Kirov, au și fost culese cîteva zeci de hectare de orz.

Recoltatul grînelor a început, de asemeni, în raioanele Pușkin, Masallin, Kiurdamir, Evlah și altele. Peste cîteva zile secerișul grîului va începe în masă.

URMIND EXEMPLUL CULTIVATORILOR DE BUMBAC FRUNTAȘI

Membrii echipei conduse de către cunoscutul cultivator de bumbac Mirzo Sidicov din colhozul Idanov raionul Ghissar, au hotărît să înceapă lupta pentru obținerea a 7.000 kg. bumbac de pe fiecare hectar.

Urmînd exemplul tovarășului Sidicov, mulți cultivatori de bumbac fruntași din republică au început, de asemeni, întrecerea pentru obținerea a 7.000 kg. bumbac de pe fiecare hectar.

Noua întîlnire

LIDIA KARASEVA

E tîrziu și merg pe drum agale,
Fire de păianjen trec în sbor.
Mă salută frasinii în cale
Și secara deasă pe ogor

Ce-am făgăduit la despărțire
Mai aud și astăzi în urechi!
Iată-acum, la noua întîlnire,
Agronom vin, dragi prieteni vechi!

Spune-mi plop cu frunza argintie,
Spune-mi ulm bătrîn și curtoscut,
Tractoristul oare n-o să-mi fie
Vechi și bun prieten ca-n trecut?

N-am sădit noi doi pădurea dragă?
Nungrijeam vlăstarii ca pe prunci?
Ne-am jurat iubire viața-ntr-oagă...
Mă așteaptă oare ca și-atunci?

Și-au foșnit toți frasinii și plopii,
Parc-au zis: „Veți fi alături iar!”
„Da, mereu, mereu veți fi aproape!”
Mi-a șoptit și falnicul arțar!

În romînește
D. MIHAIL

ȘTIINȚA A ÎNTRECUT ÎNCHIPUIREA

În paginile gălbejite de vreme ale unei reviste ilustrate din anii 1870—1880, se găsește un desen foarte interesant. O mașină ciudată, (vezi fotografia din stînga sus) parc-ar fi locomotivă, parc-ar fi automobil; un om învîrtește de volan, pe de lături niște coase, din coș năvălește fumul.

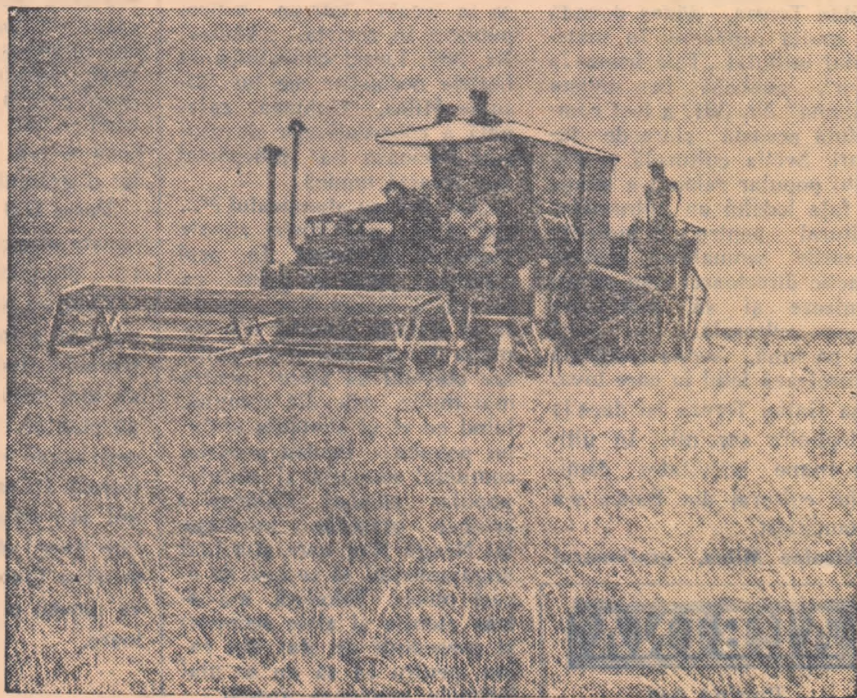
Dedesubt scria: „Singur ară, singur cosește, singur treieră”. Și apoi încă vreo cîteva cuvinte: „Așa vor fi lucra-

te ogoarele noastre rusești peste o sută de ani”.

Pictorul care a desenat mașina aceea ciudată nici nu s-a gândit pesemne că ceea ce a văzut în închipuirea lui va fi atît de repede un lucru care nu mai uimește pe nimeni. Pe ogoarele

Uniunii Sovietice lucrează azi mii de combine autopropulsate (vezi fotografia din dreapta jos), — mașinile cele mai perfecționate din lume.

Bănuia oare pictorul acela că știința va merge mai departe ca închipuirea lui?

Albinăritul — izvor de venituri

Bogăția de plante cu flori în țara noastră, condițiile prietenoase de temperatură și umezeală, sînt dovezile cele mai bune că la noi se pot crește cu mult mai multe familii de albine decît pînă acum. De acest lucru s-au convins în ultimii ani mulți gos-

podari. De aceea și numărul stupilor este în creștere. După cum spun oamenii de știință care se ocupă cu problemele albinăritului și după cum dovedește practica stuparilor frunțași, în țara noastră sînt condiții pentru a se obține la fiecare familie de al-

bine o producție medie de cel puțin 27 kg. miere pe an. Una din metodele sporirii cantității de miere este și aplicarea stupăritului pastoral, adică transportarea stupilor în plantațiile de pomi, arbori sau în culturile de cîmp, în perioada cînd acestea sînt înflorite.

Stupii gospodăriei colective „6 Martie” din comuna Stîlpeni, raionul Muscel, regiunea Pitești, au fost transportați în livada cu pomi fructiferi în apropierea cărora se află și masivele de salcîmi și tei. În felul acesta albinele vor avea la îndemînă, pe o perioadă îndelungată, nectarul și polenul florilor necesare la fabricarea mierei.

O consfătuire a crescătoarelor de păsări

Pentru a încuraja creșterea păsărilor și pentru a populariza experiența bună căpătată pînă acum în această privință, sfatul popular al regiunii Bîrlad a organizat zilele trecute o consfătuire cu gospodinele frunțașe din regiune, consfătuire la care au luat parte și ingineri și tehnicieni de specialitate.

Printre crescătoarele frunțașe, care cu acest prilej au înfățișat metodele folosite de ele, este și Anica Pînzaru, crescătoare de păsări din gospodăria colectivă Sîrbi, raionul Bîrlad. Ea a vorbit despre felul cum a muncit de a crescut numai anul trecut

350 pui de rasă, cu pierderi foarte mici, arătînd totodată că mai bine s-au dezvoltat puii proveniți de la incubator. De asemenea, Sultana Poprișan, crescătoare frunțașă de la gospodăria de stat din Florești, raionul Focșani, a arătat că pe baza experienței căpătate în anii trecuți, ea și pe baza celor învățate din cărți, a reușit să în primăvara aceasta să crească 1.000 pui, din care n-a murit nici unul. Profira Bobîrnac, de la întovărășirea din Drăgușani, raionul Adjud, a arătat metodele folosite de ea după care anul trecut a reușit să crească 80 găini, 40 rațe, 40

curci; iar pînă la sfîrșitul acestui an, a mai spus ea, va avea și mai multe păsări, dintre care cel puțin 100 bucăți le va vinde cooperativei cu care a și încheiat contract.

Crescătoarele de păsări care au luat parte la consfătuire s-au angajat să muncescă și mai bine, să folosească cele mai noi metode și să îndemne și pe celelalte gospodine din regiune să crească mai multe păsări, pentru ca în regiunea Bîrlad numărul de păsări crescute în anul acesta să atingă cifra de 1.250.000 bucăți.

Maria Bunica
corespondent

Pe urmele materialelor publicate în revista „Albina”

Activitatea căminului cultural din comuna Banca, raionul Bîrlad, era într-o vreme destul de slabă. Aceasta, pentru că directoarea, tovarășa Galan Tereza, dădea dovadă de multă nepăsare. În materialul intitulat „Taie frunze la oiuni”, publicat în revista „Albina” Nr. 381, a fost combătută această stare de lucruri. Secția culturală a sfatului popular raional a trimis la fața locului un îndrumător cultural pentru a îndrepta lipsurile semnalate, arătînd practic directoarei cum să organizeze și să desfășoare munca culturală. De două ori pe lună, secția culturală controlează felul în care tovarășa Galan Tereza își duce la îndeplinire sarcinile. În ultima vreme activitatea căminului cultural din Banca s-a îmbunătățit.

Nicolae Milea, gestionarul

ALBINA

Pagina 6-a

M.A.T.-ului din comuna Vulcanu Băi, raionul Pucioasa, avea obiceiul să pună apă în băuturi, înșelînd astfel consumatorii. Acestea au fost scoase la iveală într-un articol publicat în revista „Albina” Nr. 382. Luînd cunoștință de faptele nedrepte ale lui Nicolae Milea, Uniunea raională a cooperativei de consum-Pucioasa l-a îndepărtat din această muncă.

„Ce am cu dumnealui?”... este titlul unei cronici rimate publicată la pagina „În acul „Albinei”, unde se arată că tovarășul Neagu Nae, secretarul sfatului popular din comuna Rasa, raionul Oltenița, are obiceiul să plece pentru mai multe zile din comună, luînd cu el și ștampila sfatului popular. Pentru aceasta, comitetul executiv al sfatului popular raional Călărăși a criticat greșelile tovarășului Neagu Nae, care și-a luat angajamentul să se lase de acest obicei. Totodată, s-a atras atenția și altor secretari și președinți de sfat din raion, pentru ca să nu se mai întîmple asemenea greșeli.

Comuna noastră va deveni o grădină înfloritoare

De o parte și de alta a șoselei ce leagă comuna Cracalia de Dumoni din raionul Dorohoi, regiunea Suceava, puteau fi văzuți în toamna anului trecut numeroși pionieri și utemiști, muncind de zor. Făceau gropi pentru a sădi pomi, rivînd — așa cum ei înșiși spuneau — să facă din comuna lor o grădină înfloritoare.

Peste 600 de gropi au fost săpate atunci de către utemiștii pionierii din Cracalia.

Cînd s-a topit zăpada și primăvara a început să-și arate semnele, tinerii din Cracalia au mai săpat și alte gropi și au plantat 1.050 pomi. Toți acești pomi s-au prins și au înfrunzit. Îți este mai mare dragul să-i privești. Aveau dreptate tinerii cînd spuneau: peste cîtva timp comuna noastră va deveni o grădină înfloritoare.

E. Groza
corespondent

Un buget al vieții pașnice

DUMITRU MIRCEA
Laureat al Premiului de Stat

Cînd bugetul pe 1955 m-am oprit cu ochii asupra sumei de 6.951,3 milioane lei, care reprezintă alocațiile bugetare pentru cultură, sănătate, asistență și asigurări sociale. Mi-au trecut pe dinaintea uriașele noastre realizări în acest sector. Înainte vreme, de pildă, n-aveam nici un cinematograful sătesc. Azi avem 1.050, în afară de caravanele cinematografice. Avem 5.283 cămine culturale și 6.663 case de citit. Nu există colțisor în care cartea și cultura să nu fi pătruns...

Cînd eram copil, îmi aduc aminte că aveam la școala primară vreo douăzeci de cărți în așa zisa bibliotecă. Le-am citit pe toate, deși jumătate din ele erau discursuri ale regelui Ferdinand și ale miniștrilor săi. Doream să citesc și nu aveam ce. Am răscolit cărțile domnului învățător, dar nici dumnealui nu era prea înzestrat cu asemenea avere... Ceream cărți de la elevii din licee și găseam numai romane de proastă calitate, din vestitele colecții de 5, 8 ori 15 lei... Rareori poezii de Eminescu și Coșbuc.

Astăzi, situația s-a schimbat... De pildă, acum o săptămînă am fost în comuna Sălcia, satul Tudor Vladimirescu, raionul Turnu Măgurele, să vorbesc despre scriitorul sovietic Mihail Șolohov. În marea sală a căminului cultural, prevăzută cu aparat de cinematograful, se adunaseră circa patru sute de oameni. Din întrebări și discuții a reieșit că oamenii aceia citesc. Citesc pentru că au ce. Biblioteca era ticsită de cărți și se vedea că nu zăcuseră în rafturi. Umblaseră prin sat și la lumina lămpii de gaz, îmbogățiseră mintea țărănilor cu noi cunoștințe... M-am bucurat de această minune a socialismului, mi-am plecat fruntea înaintea ei, cîstînd munca partidului nostru.

De multe ori, întîlnindu-mă cu prietenii muncitori și țărani, mi se povestește cum și-au petrecut concediul... Sînt muncitori care doresc să meargă la mare și se duc. Alții s-au îndrăgostit de Predeal, Slănic, Sovata, Herculane... Acele locuri erau înain-

te vreme sortite numai domnilor. Erau locuri de desfriu și petrecere deșănțată. Muncitorul și țărănușul n-aveau ce să caute acolo; ei trebuiau să asude și să asigure domnilor banii necesari dezmăului. Acum, duceți-vă la Tușnad, la Borsec, oriunde avem asemenea stațiuni și veți întîlni oameni cu mîini late și zdreave odihnindu-se în vilele luxoase.

Astă toamnă, un colectivist îmi vorbea despre o veche boală a lui. Își făcuse omul, acum 15 ani, trei operații care l-au costat preț de două vaci bune. Și tot nu s-a făcut sănătos. Anul trecut însă, l-au luat în primire medicii noștri. L-au ciocănit, l-au dus la raze, l-au analizat, l-au observat. L-au făcut altă operație. A venit de-acolo sănătos, fără să fi dat un ban. Colectivistul nostru a izbutit să se așeze între frunțașii gospodăriei.

Prevederile actualului buget ne arată că aceste cuceriri ale poporului nostru vor fi duse mai departe. Vor fi tot mai multe școli, uzine și centrale electrice, S.M.T.-uri și ateliere, spitale. Va înflori industria și agricultura, vom trăi mai bine, din ce în ce mai bine, pentru că 72,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetare merg la finanțarea economiei naționale și la acțiunile social-culturale.

Spre deosebire de noi, în o seamă de state capitaliste, 60—70 la sută din buget se cheltuiește pentru pregătirea războiului, în vreme ce, an de an se adaugă alte mii și milioane de șomeri la milioanele dinainte...

La noi nu există șomeri. Pentru că nu există marii capitaliști. Noi le-am făcut vînt din birouri, castele și case luxoase, din fabrici și uzine. Acea domnime numeroasă, ar vrea să vie înapoi și să predea țara imperialiștilor americani. Pofte zadarnice.

Noi vrem să construim și să ne bucurăm de frumusețile patriei noastre... Vai de pielea cui se va încumeta să ne tulbure!

La cooperativă

Țăranii muncitori din comuna Poșta Cilnău, raionul Buzău, știu că dacă își vînd produsele prin cooperativă contribuie la întărirea schimbului dintre oraș și sat, răspund la sprijinul frățesc pe care li-l dau zi de zi muncitorii de la orașe.

De aceea, ei au fost frunțași la valorificări de cereale pe trimestrul I și vor să depășească planul de achiziții al cooperativei și pe trimestrul acesta.

În fotografie: la centrul de achiziții al cooperativei un grup de țărani cîntăresc sacii cu porumb adus pentru valorificare.

De la o săptămână la alta

Succesul tratatelor sovieto-iugoslave

Tratativele dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia, desfășurate între 27 mai și 2 iunie, s-au încheiat prin publicarea unei declarații comune a guvernelor celor două țări. Această declarație semnată în numele guvernului sovietic de tovarășul N. A. Bulganin și în numele guvernului iugoslav de tovarășul I. Broz-Tito, oglindește încheierea cu succes a tratatelor sovieto-iugoslave și este un act de mare însemnătate internațională. Dorința celor două părți, — Uniunea Sovietică și Iugoslavia — de a înlătura tot ce împiedică normalizarea relațiilor dintre ele și de a dezvolta pe toate căile prietenia dintre popoarele sovietic și iugoslav, a găsit cea mai caldă primire în rândul popoarelor lumii.

Din cuprinsul declarației, ca și din întreg mersul tratatelor s-a văzut năzuința sinceră a guvernelor celor două țări în vederea dezvoltării continue a colaborării dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia. În această declarație sunt înscrise principiile după care se călăuzesc cele două guverne în

legăturile lor externe. Printre aceste principii se numără: indivizibilitatea păcii; respectarea suveranității independenței, integrității teritoriale și egalității în drepturi a statelor; recunoașterea și dezvoltarea coexistenței pașnice între popoare, oricare ar fi vederile ideologice și orânduirea lor socială; respectul reciproc și neamestecul în treburile interne ale altor state; dezvoltarea colaborării economice între țări.

Guvernul sovietic și iugoslav condamnează orice agresiune sau orice încercare de a stabili stăpânire politică și economică asupra altor țări. Se recunoaște faptul că politica blocurilor militare înăsprește încordarea internațională și face să crească primejdia de război. Declarația sovieto-iugoslavă subliniază necesitatea acordării locului ce i se cuvine R. P. Chineze în O.N.U. și primirea tuturor celorlalte state care corespund prevederilor Cartei O.N.U. Printre aceste state se numără și țara noastră.

Aceste principii de bază, înfățișate în declarația sovieto-iugoslavă, corespund nu numai intereselor celor două țări, ci intereselor tuturor popoare-

lor dornice de pace. Așa cum se subliniază și în declarație, popoarele trebuie să depună noi eforturi în vederea încheierii unor acorduri cu privire la reducerea înarmărilor, interzicerea armei atomice și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, înfăptuirea unei securități colective generale, prin urmare și a unui sistem de securitate colectivă în Europa. Pe baza străduințelor comune se va putea ajunge la rezolvarea pe cale pașnică a problemei germane și a satisfacerii drepturilor legitime ale R. P. Chineze asupra Taiwanului.

Imperialiștii din apus, dușmanii păcii și socialismului, n-au privit cu ochi buni încheierea cu succes a tratatelor de la Belgrad. Numai că vorbele lor veninoase și furia lor neputincioasă nu pot împiedica dorința mereu crescândă a popoarelor de a netezi drumul unei păci trainice pe calea tratatelor. Dezvoltarea prieteniei și colaborării popoarelor U.R.S.S. și Iugoslaviei slujește păcii. De aceea, oamenii muncii din patria noastră salută din toată inima rezultatul bun al tratatelor sovieto-iugoslave.

Intrevederea și schimbul de păreri de la București

Înapoiindu-se din Iugoslavia, delegația guvernamentală sovietică a făcut vizite de prietenie în Republica Populară Bulgaria și țara noastră.

La București, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice, alcătuită din N. S. Hrușciiov, membru în Preziديو Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și A. I. Mikoiian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au avut întrevederi cu Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Gheorghe Apostol, prim-secretar al Comitetului

Central al Partidului Muncitoresc Român și cu alți conducători ai Republicii Populare Române, precum și cu Mátyás Rákosi, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, și András Hegedüs, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, cu Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și Jiri Hendrich, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, care au sosit în România într-o vizită de prietenie.

Delegația guvernamentală sovietică a informat pe conducătorii statelor amintite despre desfășurarea tratatelor pe care le-a dus în Iugoslavia. Au fost examinate toate problemele de politică externă arătate în declarația comună a guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federa-

tive Iugoslavia. În urma schimbului deschis de păreri, a reeșit deplina înțelegere a conducătorilor Uniunii Sovietice, Bulgariei, României, Ungariei și Cehoslovaciei în toate problemele internaționale privind interesele acestor state.

Salutând acordul realizat la Belgrad, conducătorii Bulgariei, României, Ungariei și Cehoslovaciei și-au arătat speranța și convingerea că între țările lor și Iugoslavia se va ajunge la o colaborare prietenească, în interesul cauzei păcii și socialismului.

Tratativele sovieto-iugoslave au fost aprobate cu cea mai mare căldură de poporul nostru. Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul român va depune străduințe și mai mari în vederea slăbirii încordării internaționale, a întăririi păcii și securității în lumea întreagă.

Tratatul de la Varșovia și năzuințele poporului german

Năzuințele întregului popor german sint îndreptate spre reunificarea pașnică și democratică a Germaniei. Tot mai largi și numeroase sint acțiunile maselor largi populare din Germania apuseană, care se împotrivesc politicii militariste a guvernului lui Adenauer. Cu încredere privesc oamenii muncii din Germania apuseană către R. D. Germană, bastion de nădejde al tuturor forțelor patriotice din Germania care luptă pentru unificarea pașnică și democratică a țării.

Alături de lupta poporului german se află Uniunea Sovietică și toate celelalte țări ale lagărului păcii. Grăitor în această privință este și tratatul încheiat de cele opt țări europene democratice la Varșovia. Întreg mersul lucrărilor conferinței de la Varșovia, tratatul încheiat cu acest prilej, au dovedit încăodată că Uniunea Sovietică și celelalte țări participante depun neîncetat străduințe pentru a deschide un nou drum spre unificarea pașnică a Germaniei. În Tratatul de la Varșovia se prevede că în cazul creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, tratatul își pierde valabilitatea. Semnând tratatul, reprezentantul R. D. Germane a ținut să arate că o reunificare a Germaniei pe căi pașnice, într-un stat democrat și iubitor de pace, va duce la înlăturarea tuturor obligațiilor pe care și le-au luat cele două părți ale Germaniei pe baza unor tratate și acorduri militar-politice, încheiate înainte de unificare. Tratatul de la Varșovia dă deplină libertate Republicii Democratice Germane de a duce tratative în vederea unificării pașnice a Germaniei și de a lua toate măsurile pe care le socotește de cuviință în atingerea acestui scop. Tratatul de la Varșovia, ca dealtfel întreaga politică a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări ale lagărului păcii, urmărește rezolvarea pașnică a problemei germane. Așa se face că forțele patriotice din întreaga Germanie au primit cu deosebită simpatie și încredere în viitor rezultatele conferinței de la Varșovia.

Luptind pentru unificarea pașnică a țării sale, poporul german se ridică mai dirz pentru a împiedica punerea în viață a acordurilor de la Paris. Încheierea cu succes a Tratatului de stat cu Austria a stîrnit în rândurile populației din Germania apuseană un puternic răsunet pentru neutralitate. În Bundestagul (parlamentul) de la Bonn, guvernul lui Adenauer a fost nevoit să-și arate poziția față de problema unificării pașnice a Germaniei.

Dar pronunțindu-se pentru menținerea bazelor militare și a trupelor străine de ocupație, susținind cu încredere acordurile de la Paris, Adenauer s-a dovedit încă odată că duce o politică de adăncire a dezmembrării Germaniei și de sporire a primejdiei unui nou război în Europa. Faptele arată că guvernul de la Bonn nu sint interesați nici în slăbirea încordării internaționale, nici în făurirea unei Germanii unite și democratice. Oricine își dă seama că în spatele guvernărilor de la Bonn stau imperialiștii americani, dușmanii ai unificării pe căi pașnice a Germaniei, urzitori ai unui noi război pe care vor să-l dezlănțuie jertfind încă odată poporul german.

Ducind o politică de dezmembrare a Germaniei și de prefacere a Germaniei apusene într-o bază militară pentru un viitor război, imperialiștii americani și împreună cu ei guvernul de la Bonn își arată fața lor de dușmani neîmpăcați ai poporului german.

Crește mizeria maselor muncitoare din țările capitaliste

Italia și Egiptul sint țări cu o climă și cu o seamă de suprafețe de pământ deosebit de prielnice pentru agricultură. Pe acolo însă, cu toată rodnicia pământului, viața țăranilor e foarte amară.

Priviți aceste fotografii. Ceea ce ne înfățișează ele sint realități ce se pot găsi nu numai în Egipt și Italia. Oamenii trudiți și deznă-

dăjuți se găsesc în toate țările capitaliste.

In fotografia din stînga sus: o bătrînă alungată de pe moșia unui mare proprietar de pămînturi. Fără adăpost și fără lucru, pribegeste în căutarea unei bucăți de piine. Ce-i va aduce ziua de miine? Ca ea își pun întrebarea milioane de șomeri care bat ulițele satelor și străzile orașelor Italiei.

In fotografia de jos: Felahii (țărani egipteni) muncesc pămîntul cu unelte agricole din cele mai înapoiate. Asemenea mijloace primitive nu vor spori niciodată rodnicia muncii lor. Uitați-vă la acest biet plugar, care, indemnind cămila și boul la jug, apasă pe coarnele unui plug de lemn, asemănător celui ce se folosea și cu o sută de ani în urmă.

Răscoale țărănești în Columbia

Între țările Americii de sud se numără și Columbia. Aci, alături de toți oamenii muncii, țăranii îndură grele suferințe. Lipsiți de pămînt, el sint nevoiți să muncească din răsputeri pe pămînturile moșierilor. Puținul pămînt pe care îl au le este luat de către guvern. La porunca imperialiștilor americani, guvernul Columbiai construiesc baze militare alungind pe țăranii de pe pămînturile lor.

Nemaiputînd îndura puhoiul năpăstuirilor abătute asupra lor, un mare număr de țăranii columbieni s-au răscolat. Stiriile strecurate de unele ziare anunță că luptele între trupele guvernamentale și țăranii răscolai durează de două luni.

Faptul că împotriva răscolaiilor guvernul se folosește de aviație, tancuri și mari unități de trupe, dovedește ce întindere au luat răscoalele țărănești.

Ridicați la luptă ca să-și apere dreptul la viață, țăranilor li se răspunde cu gloanțe. Așa stau lucrurile în țările unde stăpînesc bogătașii.

Scrisoare deschisă către Ilie Poznașu

Iubiți tovarăși,

Nu știu dacă aveți cunoștință că mulți dintre cititorii mei au prins frumosul obicei de a-mi trimite câte o scrisoare. Uite, chiar zilele astea, am primit una. Ea m-a bucurat, fiindcă vorbește bine despre mine, dar m-a și amărit, fiindcă ce scrie despre secția culturală a raionului Vedea nu-i de loc a bine. M-am socotit eu mult și mi-am zis că cea mai bună pozna pe care pot să le-o fac celor de la această secție culturală este... să v-arăt și dv. scrisoarea. Iat-o:

Dragă Poznașule,

Citesc regulat revista „Albina”. Te văd isteț și foarte pornit pe treabă. De-aș putea să fii și eu ca tine, ce n-aș face, dar vezi că nu la mulți li-i dat să se bucure de pricepere în așezarea pe hirtie a slovelor, din care lumea să desprindă învățăminte folositoare pentru viață. Urmăresc și îndrum și pe alții să urmărească scrisul tău care are darul de a îndrepta în muncă pe acei care cu voia sau fără voia lor, fac greșeli uneori chiar mari.

Și pe aici pe la noi se găsesc unii care fac greșeli, incurcând de multe ori munca culturală. Iată una din marile greșeli ale secției culturale a raionului Vedea, regiunea Pitești. In cele cinci luni câte au trecut din acest an, la căminul nostru cultural s-au perindat patru directori. Poate că nici nu-ți vine a crede, dar adevărul este numai acesta și el miră pe toți oamenii muncii din sat.

Primul (Vulpe Marin) a plecat de la conducere prin februarie; al doilea (Vlășceanu Florea), care se apucase să facă o muncă mai organizată, s-a pomenit înlocuit cu un al treilea (Teodorescu Ilie), care a rezistat pînă a-

cum câteva zile, fără să aibă timp să arate ce poate face, fiind înlocuit cu un al patrulea director (Popa Radu), care pomenindu-se cu decizia primită prin poștă, a rămas surprins de noua sarcină ce i s-a dat.

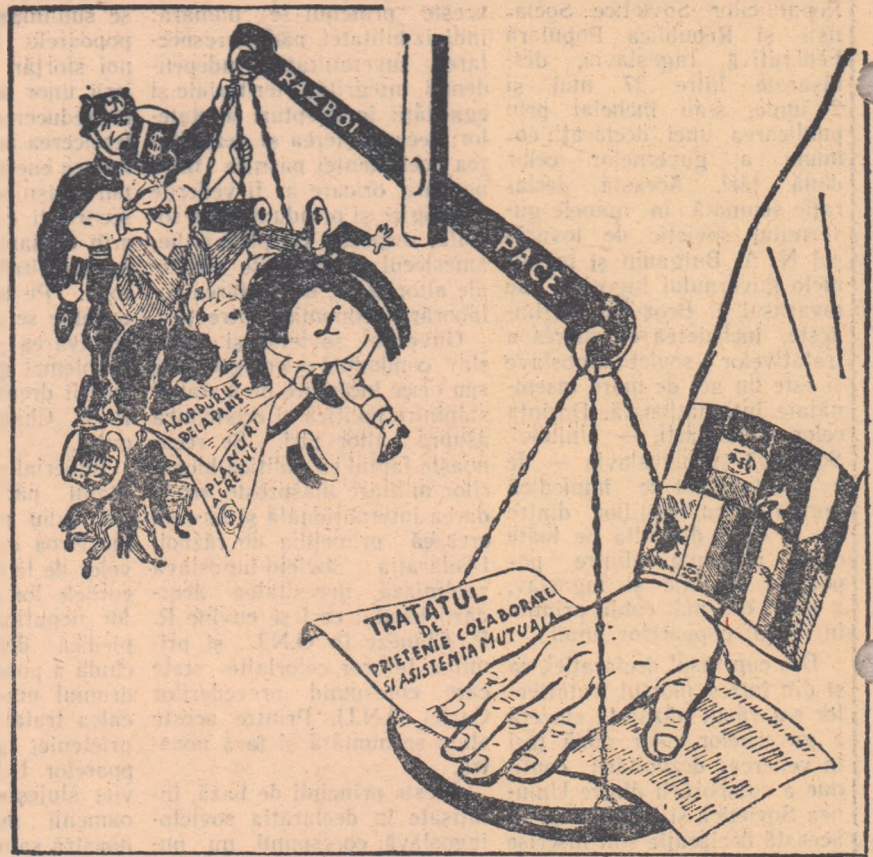
Dragă Poznașule, este cazul ca tu cu moș Ardei să înțepați cu „Acul „Albinei” pe tovarășii de la conducerea secției culturale a raionului Vedea, ca să nu mai vinture cadrele de la conducerea căminelor culturale, să respecte hotărîrea Ministerului Culturii, dată la începutul acestui an, în ceea ce privește recrutarea cadrelor, cit și continuitatea în muncă fără de care nu se va putea realiza nimic temeinic în munca culturală de la sate.

Poznașule, ai prieteni desenatori? Ai! Eu, pe cît n-am condeiu bun cum aș fi dorit să-l am, dar de desenat, nici atît! Pune pe prietenul tău să arate într-un desen cum se schimbă directorii la căminul nostru, cum unul pleacă, altul vine și căminul tot incuțat rămîne.

Eu atît m-am priceput și atît ți-am putut scrie. Poate că totuși ajut la îmbunătățirea muncii culturale din satul sau chiar din raionul nostru.

Al tău prieten sincer și colaborator devotat,

TITI GHIȚULESCU

Desen de N. Dolgorukov
(din „Izvestia” 29 mai 1955)

Cum se... încurajează viticultura în Franța

Se știe că Franța e din vechime o țară mare producătoare de vinuri. În Franța sînt mulți viticultori care, pe suprafețe mici cultivă din tată-n fiu vița de vie, din care trăiesc, desfăcînd vinul fie în țară, fie peste hotare.

Se știe, pe de altă parte, că marii capitaliști francezi, după ce au pus stăpînire pe Algeria, și-au făcut acolo vii întinse, de multe zeci și chiar sute de hectare. Colonaliștii francezi au pus mîna pe cele mai bune pămînturi ale băștinașilor și le-au plantat cu viță, clima fiind foarte prielnică, iar mîna de lucru tare ieftină.

Un singur cusur au băștinașii: religia lor îi oprește să bea vin.

Așa dar marile cantități de vinuri produse în Algeria trebuie să se vîndă altor consumatori — în primul rînd celor din Franța. Numai că aici este destul vin, de la producătorii localnici, care-l vînd cu preț foarte mic, ba chiar și la export strică socoteile marilor producători.

Ce s-au gîndit atunci dregătorii de la cirna Franței?

Ei au făcut o socoteală, așa cum

o fac în deobște capitaliștii. E prea mult vin pe piață? — și-au zis ei. Atunci, prețul nu poate fi decît scăzut. Să facem, dar, să fie mai puțin vin pe piață și atunci prețul se va urca, după legea bine cunoscută a cererii și a ofertei. Să reducem, dar, suprafața cultivată cu viță de vie!...

Și-ntrădeavăr guvernul francez, sub pretextul pompos: „expansiunea agricolă”, a hotărît să dezrădăcineze 300.000 ha. de vie.

— Din Alger! (veți zice d-voastră), că tot nu beau localnicii vin și: au nevoie de pămîntul lor pentru alt fel de recolte. Pe de altă parte, dacă micii viticultori din Franța scapă de concurența marilor viticultori colonialiști francezi din Alger vor găsi un preț mai bun pentru vinurile lor.

Ei, bine, nu! Guvernul din Paris a hotărît să dezrădăcineze cele trei sute de mii de hectare de viță, nu din Alger, ci de pe suprafețele micilor viticultori din țară.

De unde se vede cum se... încurajează viticultura în Franța.

Sau, vorba aceea: corb la corb nu-și scoate ochii!

C. PANȚU

Ilustrații... sportive

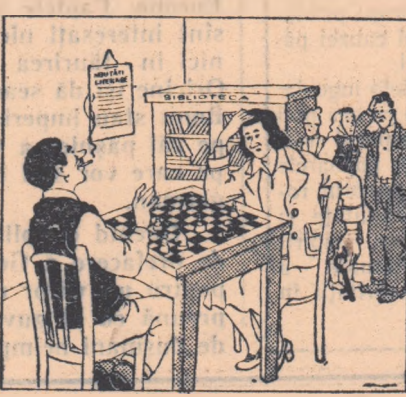
In comuna Rebrîșoara, raionul Nășăud, nu e nici un fel de pod peste riul care trece prin apropierea comunei.

— Să știi că în comuna aceasta sportul e sorîjinit din plin.

— Ba-i sprîjinit mai mult dansul... pe sîrmă!

Biblioteca din Filipeștii de Pădure, raionul Cîmpina, joacă tot timpul șah, uitînd să mai distribuie și cărți.

Biblioteca: — Dacă știi șah, îți dau cărți!

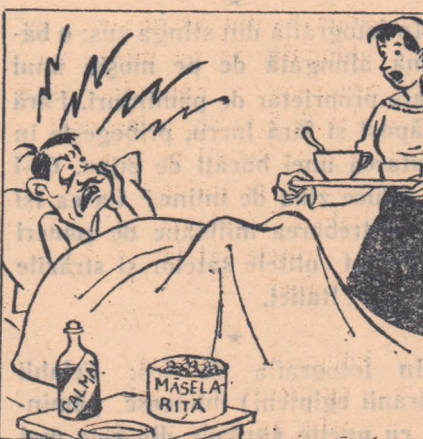
Cealalți săteni: — Dar noi ce facem? Biblioteca: — Învățați întii șah!

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI

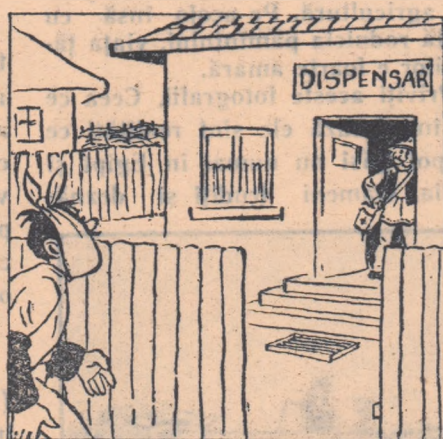
Desen: C. Florian
Text: St. Balaciu

Moș Ardei:
— Am nevoie de-un docar
Ca s-aduc la dispensar
Doctorii de la raion.
Un referent al sfatului:
— Azi n-am timp! Ai ghinion!

Referentul (în seara aceleiași zile)
— Măi, nevastă, geaba-mi dai
Măselariță și ceai;
Să-mi alunge-ntreg pojarul
Poate numai sanitarul.

...S-a sculat în zori — și iată
Fuge după ajutor;
Falca-i stă-n basma, umflată,
Capul, ochii, toate-l dor.

Referentul:
— Fir-ar de măsea, să fie!
Dă-mi degrabă-o doctorie.
Moș Ardei:
— Azi n-am timp! Ai ghinion,
Leacurile-s la raion.